

CLAUDE FARRERE: 88
Morski ropar
(Le Filibustier des Mers.)
Roman.
«Dovolj za sedaj», ga prekine Tomaž. «Ta gnezda bomo že še skatili. Štvar utegne postati še celo dolgočasna. Da pa pridemo okrog mestečnega jarka, rabimo kakšno posebno, skrito stezo, ki nas pripelje naravnost pod bastijo. Ali ne veš za takšno stezo?»
«Morda je že kje kakšna,» odgovori Loredan ravnodušno. «toda še nikdar nisem slišal o njej...»
Vsi častniki se gnetejo okrog Tomaža: Rdečebriadi, oni iz Dieppa in oni iz Olérona in Mary Rackam v moški obleki, kakor vedno. Ona se usti in preklinja huiše ko vsi štirje Filibusteji skupaj.
Tomaž strpno upira svoje oči v sivo črto trdnjav, premišlja in se potem naglo odloči, ne da bi bil koga vprašal za svet:
«Ujetnikov!» se oglasi. «Ujetnikov trebam sedaj! Če sploh je takšna steza, kakor jo iščemo, poizvedmo zanjo le na ta način, ali pa je moj sloves pri vragu!»
Z gospodovskimi koraki pohiti sedaj sam h krmilu in zapove obrniti jadra, kakor jih potrebuje, da se ladja obrne v smeri na fort Svetega Jeronima. «To staro zidovje,» pravi, «nam ne bo vzelo mnogo časa. Saj je v njem le petdeset strelcev, haš dovolj za črviv zob. Če se takoj

udajo, jih pomislimo. Če se pa branijo, jih posekamo in si prihranimo le deset do dvajset mož, da nam bodo za vodnike.»
«Kaj pa če nočejo?» vpraša pustolovec iz Dieppa.
«Če nočejo? Grom in strela! Potem jih pa kratkoma obesimo, saj ni treba za vrati!» odgovori namesto Tomaža Mary Rackam in se glasno zakrohota.
«Bodo že hoteli,» zagotovi Tomaž Trublet.
Ta dan so bratje z morja zopet enkrat imeli priliko, da vidijo in občudujejo spretnost svojega kapitana pri manevriranju. Fregata je lavirala tako gladko, da je pri drugem okretu kakor slučajno nasedla na peščino, ob oseki seveda, jedva sto sežnjev daljave od forta Svetega Jeronima, pa vendar izven donosa španskih topov. Severozapadno je namreč morila pred baterije druga peščina, in line baterije niso bile tako obrnjene, da bi mogli iz njih topovski strelci zadevati cilji, ki je onostran te peščine. V tem zavarovanem prostoru je torej «Lepa podlasica» nasedla. Onih sto Filibustejev pa, ki jih je Tomaž v to svrhu že poprej odbral in se jim osebno postavil na čelo, so na ta način dosegli platformo baterije brez enega strela.

Branilci zato takoj zasedejo strelne line in sprožijo svoje puške, toda brez velikega uspeha. Korzarji pa, najboljši strelci in točnejši ko katerikoli vojak na svetu, odpihejo s svojo salvo vse, kar je stalo španskega na linah in tudi vsakega drugega radovedneža, ki je pomolil svojo glavo izza obzidja. Branilci se zato poskrijejo in streljajo izza zaslonov na slepo v zrak, ne da bi merili. Od takega streljanja seveda Filibustejem ni preti večja opasnost. Vkljub temu je začelo vse skupaj Tomažu kar presedati. Zavarovan od neprestanega ognja lastnih dečkov, skoči Tomaž na čelo dvajsetih najhrabrejših v jarek. Oni mu nastavijo svoje lrbte in po njih se vzbne Tomaž na branik ter skoči v notranost baterije. V prihodnjem trenutku mu sledi še polovica spremljevalcev. Toda že ta trenutek je Tomažu zadostoval, da ko blisk pobije s širokimi zamahli svoje težke sablje šest Špancev. Ostali rjovejo strahu in dvigajo roke v zrak. Toda zaman, večino revežev Filibusteji pokoljejo. V zadnjem hipu se Tomaž še-le spomni, da potrebuje jetnike, in jih ukaže povezati. Osmim povežejo roke in jih brez odloga prenese na fregato. Plima je med časom priplavila nove vode in «Lepa podlasica» je že zopet plavala, novim zmagam nasproti.

Predno se pa jadra zopet obrnejo po vetru, pristopi še oni iz Dieppa, ki so mu poverili skrb za vrvi in jadra, k Tomažu in ga vpraša, v kateri smeri naj vozi, saj so napadli fort Svetega Jeronima jedino le v svrhu, da vzemo nekaj jetnikov in si preskrbe poročila o skriti stezi.
Po svoji stari navadi se je Tomaž vrnil iz boja ves teman in strašen v besni ljutosti. Že pričetni odpor ga je razdražil. Strahopetnost sovražnikov ga je pa sedaj skrajno razbesnila. Ko je končno sam preplezal zidovje in pričel klati, mu je zavrela vsa kri. Krvavo klanje, ki je sledilo,

ga ni ohladilo, ampak je njegovo razdraženost povečalo do blaznosti. Moral se je silno krotiti, da je ukazal, naj prihranijo vsaj zadnjih osem mož, ki jih potrebuje za svoje namene.
Ko ga sedaj oni iz Dieppa izprašuje, kako naj obrne ladjo, se Tomaž samo hripavo zakrohota in z grmečim glasom ukaže, naj mu privedejo onih osem ujetnikov, in naj jih postavijo v eno vrsto pod veliki jambor. Pustolovcu iz Olérona, ki govori najčistejšo špansčino, pa pomigne Tomaž, naj pristopi, in mu z ostrim glasom ukaže, naj raztolmači ujetim Špancev kratko in jasno, kaj pričakuje od njih: Naj namreč povedo četo do pod mestno obzidje po skriti stezi, tako da se umakne ognju trdnjav na otokih.

Mož iz Olérona stori, kakor ukazano. Toda njegov nagovor ni imel željenega uspeha. Španci se ne spogledajo in izjavijo potem na en glas, da ne morejo izpolniti tega ukaza, ker je jedini dostop do mesta Ciudad Real mogoč le po reki; ta reka je pa v ognju ostalih petih trdnjav.
Ko zasliši Mary Rackam ta odgovor, se obrne k Tomažu in reče zasmehljivo:
«Strela! Kaj ti nisem že prej rekla, da ne bodo govorili? Kar obesimo jih brez odloga, da ne zgubimo preveč časa.»
Tomaž jej pa ves rdeč osorno ukaže: «Molči! Govorili bodo, pravim, in ti počakaj!»
Jetniki nemirno gledajo kapitana. Ta pa pristopi k njim, ne da bi črnil le besedico, in potegne svojo težko

sabljo. «Misliš li,» se iznova oglasi Mary Rackham, «da bodo z razklesnimi glavami mje govorili?»
Toda Tomaž je že s prvim zamahom odrobil prvemu ujetniku glavo, ki odleti kakor iz frače izstreljena v velikem loku Mary Rackam pred noge in jo vso poškopri s toplo krvjo.
Ostalih sedem Špancev zatuli groze. Ne brez vroka. Tomaž pristopi k drugemu, molčeč kakor prej, toda rdeč kakor puran. Instinktivno se ujetnik umakne za korak, kakor da hoče pobegniti. Ta hip mu pa Tomaž zasadi svoj okrvavljeni meč dvakrat zapored v trebuh in prsa. Španec se zgrudi pri priči usmrčen. Tretji zavpije: «Milosti!» Toda gluhi in nem mu Tomaž razkolje z enim samim udarcem vse telo od rame do popka in potem pobrska z mečevno konico po raztrošenem drobu, kakor da išče kaj po njem. Na to se obrne k četrtemu. Ta je padel na kolena in vsi tovariši ž njim. Ne da bi le poskusili pobeg pred groznim krvnikom, se trepetaje priporočajo bogu. Pred četrto žrtvijo se Tomaž ustavi, toda ne udari, marveč vtakne meč v nožnico. Revna žrtev vstrepeta v novi nadi. Glavo vzdigne k Tomažu, kakor da mu hoče kaj reči. Toda njegovo upanje ugasne že ta hip. «Vrvi!» kratko ukaže Tomaž. Dva Filibusteja priskočita z vrvmi. «Zvežite mu roke in noge. Tri vzle in zanjko.»
Zgodilo se je.
«Krog vratu, in vso butaro v morje!»
Stok obsojenca utone v valovju.
(Dalje prihodnjiki.)

PETROLEJSKE VRČE
z ali brez zabojev, kupi vsako množino po najvišji ceni **HEOVAT & KOMP.**, Ljubljana, Vegova ulica 6. 1841
Mast
za čelje, terpentinsko kremo Ilirija, Jurjevo, Koberin, Dilber, voščeno Cipulin, ličilo, modrilno esenco, strojno olje, šidol št. 4 in fine sveče nudi po najnižjih cenah
Osvaid Dobele, Ljubljana, Sv. Jakoba trg št. 9. 1887
L. Mikuš
Ljubljana
Mestni trg 15
izdelovatelj dežnikov
Na drobno! Na debelo!
Zaloga sprehajalnih palic.
1657 Popravila točno in solidno!
Zajčje kože
kupi je tovarna klobukov
„Šešir“ d. d. Škofja Loka. 1778
Nudim brezobvezno
Ciril - Metodove vžigalice
„DRAVA“ - VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda.
Zaloga pri fr. Perdau v Ljubljani.
MAL POLOZI DAR DOMUNA ALTA!
Te vžigalice
se v prid družbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.
Cena povsem konkurenčna. Pri nakupu
vžigalic zahtevajte moj cenik. 1621
J. Perdan, Ljubljana.
Sveže baterije in karbidne svetiljke
priporoča 1852
Ign. Vok,
Ljubljana, Sodna ulica št. 7.
MAJKE!
Zahtevajte povsod samo
MOKO ZA OTROKE
Salubra
1 škatola K 36“
Najboljša hrana za dolentke!
Zelo olajkaloče sredstvo za
bole na želodcu, rekonva-
lescente in osobito za pre-
malo hranjene ter v obče
slabe osebe vsake starosti.
DOBI SE POVSOD.
Tovarna kemičnih predmetov hrane
„SALUBRA“ D. D. ZAGREB
Boškovičeva ul. 23. telefon 7-91.
Tovarnica: NOVA GRADIŠKA 1698
SLUŽBE
IŠČEM 1891
OTROŠKO VRTNARICO
k dveletnemu dečku. Naslov
v upravnistvu „Jutra“.
DRŽAVNI PODURADNIK,
še mlad in zdrav, ki je pa
bil prisiljen vsled nastalih
razmer stopiti v pokoj, išče
nameščenja. — Ponudbe pod
«Služba» na upravo „Jutra“.
KUCHARICA
išče službe v mestu ali na
deželi, gre tudi k orožnikom
ali kakim manjšim skupinam
za gospodinjstvo. Naslov pove hišnik
na Dunajski cesti 17, Ljub-
ljana. 1885
SPRETNEGA VLAGALCA,
zmožnega v nadziranju ekspe-
dicijskih del, sprejme Kolin-
ska tovarna v Ljubljani. 1886
KUPIK
KUPI SE HIŠA
v prometnem kraju, pripravna
za trgovino z mešanim blagom.
Cene ponudbe na upravo
„Jutra“ pod „Trgovina“.
SMREKOV GOZD,
zaraden s lepimi debli, se
takoj kupi. Ponudbe pod
«Gozd» na upravo „Jutra“.
PRODAJ
SVEŽI LAVOR,
vso zimo zelen in razno šopke
polijam v poštinih zavitkih
proti povzetju s plačano pošto
20 kg 80 din. Adam Pestorič,
Zelenika (Boka).
PRODA SE GLASOVIR
dvor. trdke Streicher & Sohn,
Wien, veliki, zelo dobro ohran-
jen. Ljubljana, Hrašniška
c. 7/1, vrata 48. Cena nizka.
PRODA SE BLAGO
za zimsko suknjo, močno, za
nizko ceno. Naslov v upravi
„Jutra“.
ISTANOVANJE
STANOVANJE,
zračno, z električno razsvet-
lavo v ljubljanski okolici se
odda v najem, najraje stranki
brez otrok ali novoročen-
cem. Eventualno se prodajo
tudi v stanovanju se nabaja-
joče nove mobilije (spalnica,
jedilnica, kuhinja). Pisemne
ponudbe pod «Stanovanje» na
upravo „Jutra“.
ZAMENJA
se lepa soba na Rimski cesti
s posebnim vzhodom z istotako
v sredini mesta. Plača se do
500 K mesečno. Naslov v
upravi „Jutra“.
DOPISOVANJE
GOSPODIČNA,
trgovsko naobražena, ki ima
veselje do trgovine in gospo-
dinjstva, je mirnega značaja
in poštena, si želi znanja z
gospodom istih želja v svrhu
ženitve. Prosi se le resne
ponudbe s polnim naslovom
in če mogoče s sliko pod
šifro «Pridna in poštena» na
upravo lista „Jutra“.
ZENITNA PONUDBA.
Ker nima druge prilike, se
želi tem potem seznaniti s
naobraženim, dobroščernim in
dobro situiranim gospodom,
ki bi imel voljo poročiti se
z gospodično, ki ima vse
lastnosti za prijetno ženo in
dobro gospodinjstvo. Odgovarja
le na resne ponudbe pod
naslovom «Upanje» na upravo
„Jutra“.

Začasna delavska zavarovalnica zoper nezgode in okrajna bolniška
blagajna za Slovenijo v Ljubljani nameravata zgraditi v Ljubljani na stavbišču
ob Miklošičevi cesti nasproti justične palače skupno uradno poslopje in razpisujeta
za pridobitev načrtov

javen natečaj,

ki je omejen na arhitekta prebivajoče v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev.
Udeležiti se morejo natečaja tudi inozemski arhitekti, morajo pa biti jug. narodnosti.
Osnutki, ki jih je v zmislu razpisnega programa in pogojev izdelati v merilu
1:200, morajo biti izročeni do dne 15. januarja 1922. ob dvanajstih gradbenemu
odseku v Ljubljani, Šolski drevored 2/1, v zapečatenih ovojih z geslom.

V presojevalno komisijo so izvoljeni sledeči gg.:

Ing. Anton Klinar, gradbeni direktor kot predsednik;
dr. Demeter Bleiweis, šefzdravnik okrajne bolniške blagajne;
Ing. Jaroslav Foerster, namestnik ravnatelja tehniške srednje šole
Ing. Ciril Koch, mestni gradbeni višji svetnik;
Ivan Kocmur, ravnatelj okrajne bolniške blagajne;
dr. Ing. Alojzij Král, univerzitetni profesor;
Ing. Matko Prelovšek, mestni višji gradbeni svetnik;
dr. Anton Sagadin, ravnatelj delavske zavarovalnice in
Ing. Viktor Skaberné, višji gradbeni svetnik,

vsi stanujoči v Ljubljani.

Za osnutke, ki jih bo presojevalna komisija spoznala za najboljše, so določene
tri nagrade in sicer: I. nagrada v znesku 10.000 Din.,
II. nagrada v znesku 7.000 Din.,
III. nagrada v znesku 5.000 Din.

Za eventualni nakup nadaljnjih treh osnutkov, ki sicer ne bi bili odlikovani,
pač pa od presojevalne komisije v nakup priporočeni, je določenih trikrat po 2.500 D.
Za izgotovitev konkurenčnih načrtov potrebne pripomočke, razpisne pogoje in
druge podatke dobijo zainteresenti poštine prosto pri podpisnem gradbenem odseku.

V LJUBLJANI, dne 14. novembra 1921.

Gradbeni odsek

Delavske zavarovalnice zoper nezgode in
Okrajne bolniške blagajne.

1884

Dvojno čiščeno češko
postelino perie in puh
C. J. HAMANN

Mestni trg 8.

1655

Površnje suknjiče

iz rjavega, črnega usnja, pripravne za lovce, šoferje, potnike itd.

== damske plašče in kostume ==
zimske suknje in obleke za gospode

izdeluje v najhitrejšem času in po najnovejši modi

prikrojevalni zavod in krojačnica

S. POTOČNIK

1892

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 6.

Na razpolago vedno fino angleško in brnsko blago.